

Bu hikaye Türkiye'ye ders olsun **KANDIRILMAYANLAR KANDIRILANLARA ANLATSIN**

Bu hikaye Türkiye'ye ders olsun... Kandırılmayanlar kandırılanlara anlatsın

18 Temmuz Perşembe 2019 16:41

“Siz dün cemaatle kol kola yürürken de aynı gemide değildik, bugün de değiliz. Kandırıldıysanız sizin gerçekliğiniz. Biz taa başından beri aynı yerdeyiz” diyen “yazciCora”nın anlattıkları sosyal medyanın gündemine oturdu.

15 Temmuz darbe girişiminin üzerinden 3 yıl geçti. 3. yılında siyaset arenasının gündeminde FETÖ'nün siyasi ayağının kimler olduğu vardı.

Muhalefet FETÖ operasyonlarında her alana değinilmişken, siyasi ayağın ortaya çıkarılmamasını sert sözlerle eleştirdi.

Öyle ya, bir dönem AKP'nin de desteğini alan FETÖ, eğitimden medyaya, emniyetten yargıya her alanda büyük bir güç sahibiydi.

SOSYAL MEDYANIN GÜNDEMİNE OTURDU

15 Temmuz'un 3. Yıldönümünde “**yazciCora**” adlı Twitter kullanıcısı kendi hayatını anlattı. Zor şartlarda olmasına rağmen, FETÖ'nün yanına yaklaşmadığını söyleyen sosyal medya kullanıcısı hayallerini daha sonra yaşadıklarını anlattı.

“Siz dün cemaatle kol kola yürürken de aynı gemide değildik, bugün de değiliz. Kandırıldıysanız sizin gerçekliğiniz. Biz taa başından beri aynı yerdeyiz” diyen “**yazciCora**”nın anlattıkları sosyal medyanın gündemine oturdu.

Cora @yazciCora · Jul 16

İlkokula başlayacağım yaz ayrıldı annem babamdan. Eşyalarını topladı, kapının önüne koydu. Babam alkolik, sorumsuz adamın teki. Hem "anneme çalışmana gerek" yok deyip hem aç mıyız tok muzuz bakmayanlardan. Annem Almanya'da çalışan bir işçinin kızı, orada okumuş liseye kadar. +

Translate Tweet

782 3.4K 20K

İŞTE O HİKAYE

İşte "yazciCora"nın anlattıkları:

"İlkokula başlayacağım yaz ayrıldı annem babamdan. Eşyalarını topladı, kapının önüne koydu. Babam alkolik, sorumsuz adamın teki. Hem **"anneme çalışmana gerek"** yok deyip hem aç mıyız tok muzuz bakmayanlardan. Annem Almanya'da çalışan bir işçinin kızı, orada okumuş liseye kadar. Liseden sonra girmesi gereken sınav tarihini Türk olduğu için saklamışlar, annem okulun en başarılı öğrencilerinden ama sınavı kaçırınca çalışmaya başlamış. Mahkemelerde, karakollarda yeminli tercümanlık ve buldukları kasabadaki kreşte öğretmenlik yapmış.

Babamla Türkiye'de tatil deyken tanışıp ülkeye dönme kararı almadan önce, baskıcı babasının evinde hem kardeşlerini büyütmüş hem de biriktirebildiği kadar para biriktirip dönünce şu an hala oturmakta olduğumuz evi almış annem. Haliyle boşanma kararı alınca babam gitmiş evden.

Uzun lafın kisası babamdan ayrılmış, iş arıyor ama Türkiye'de hiç tecrübesi yok, sırtını yaslayacağı başka kimsesi de. Ailenin ilk boşananı olduğu için canı gibi sevdiği dayım bile aramaz sormaz olmuş. Anneannem okuldan arta kalan saatlerde bana bakmayı reddettiği için çalışması zorlaşıyor. Annem gururlu kadın, nafaka talep etmiyor. Mahkeme babamın sadece bana nafaka ödemesine hükmediyor, o da komik bir rakam. Derken okula başlıyorum. Neyse ki ilkokul öğretmenim öğrenciler arasındaki ekonomik makasın hissedilmemesi konusunda çok hassas.

Parlak bir öğrenciyim, hızlı öğreniyorum. Ortaokula geçtiğim yıl annem eniştesinin çok bilindik mobilya mağazasında asgari ücretle işe başlıyor. Haftada 6 gün 12'şer saat çalışıyor. Derken sınıf arkadaşlarım dershanelere gitmeye başlıyorlar.

"ABLALARDAN BAHSEDİLİYOR KİM BU ABLALAR NE GEREK VAR YATILI KALMAYA ANLAYAMIYORUM"

Benim böyle bir talebim olduğunu hiç hatırlamıyorum, annem de bir şey söylemiyor. Evde de okulda da hiç konuşmuyoruz bu konuyu. Babam desen zaten istemedikçe nafakayı bile ödemiyor.

Sınıftan arkadaşlar Körfez Dershanesi'ne gitmeye yatılı kalmaya başlıyorlar. **Ablalardan bahsediliyor, kim bu ablalar ne gerek var yatılı kalmaya anlayamıyorum. Sonra bir gün anneme dersane sınavına gireceğimi söylüyorum, arkadaşım aracılığıyla kayıt yaptırmışım. Peki diyor.**

Sınava giriyorum gayet yüksek bir not alıyorum. Bu sefer aracı olan arkadaşımı araya koyup anneme ulaşmaya çalışıyorlar dershaneden. Annem katiyen reddediyor. Bu arada ilkokul birinci sınıfı bitirdiğimiz yaz %100 kalıcı iştirme kaybı yaşayan samimi bir kız arkadaşım var sınıftan Tüm ilkokul boyunca yan yana oturduğum, rehberlik ettiğim bu arkadaşımın ailesindeki tüm kadınlar kapalı. Daha önce hiç ev ziyaretine gidip gelmişliğimiz yok, annesi annemi arayıp bize gelmek istediklerini söylüyor, annem kabul ediyor.

Gelirken hediye olarak dini bir kitap getirdiklerini, annem kabul etmediğini, dershaneye kayıt yaptırmam için ikna etmeye çalıştıklarında da annemin araya girdiği bir gerginlik olduğunu, sonrasında da çok kalmayıp gittiklerini hatırlıyorum. Kitabın kime ait hatırımda değil.

Orta sonda bir dershaneye yazılıyorum. Babam dersane taksitlerini yarım yamalak ödüyor. Annem çok zorlanıyor ama gıkını çıkarmıyor. Sırtındaki pardesüyü, ayağındaki çizmeyi 16 sene önce Almanya'dan giyip geldiğini ve yenileme imkanı olmadığını biliyorum.

"LİSE HAYATIM ZATEN İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDE GAZETECİLİK OKUMAK HAYALİYLE GEÇMİŞ"

Akıllı bir öğrenciyim ama çalışkan da değilim hırslı da. Anadolu lisesini kazanamıyorum ama not ortalamam yüksek, iyi bir lisenin süper kısmına puanım tutuyor. Kayıt yaptırıyoruz. Lise sona kadar yine ne kursa gidiyorum ne de dershaneye.

Lise hayatım zaten İstanbul Üniversitesi'nde Gazetecilik okumak hayaliyle geçmiş. Açıp açıp puanlarına bakmışım 310 alsam yeter diyorum. Her yere yazıyorum "İÜ Gazetecilik 310" yazıyorum. Sadece sınıfımın değil okulun en kararlı öğrencisiyim, 4 sene boyunca fikir değiştirmiyorum.

Son yıl yine bin bir zorlukta gidilen bir dersane dönemi başlıyor. Ergenlikteyim, öfkeliyim, sivriyim, ele avuca sığmıyorum. Fazlasında gözüm yok 310 alsam yeter diyorum devamlı. Sınava giriyorum. Kusurağını hatırlamıyorum ama sonuçlar açıklanıyor 310,... almışım.

İstanbul yazacağım kararlıyım. Tercih yapacağım günden bir gün önce ne istediğimi, hangi rengi sevdiğimi, tek bir

öğretmenimin adını, doğum tarihimi bilmeyen (ilgisizlik, umursamazlık sebebiyle) babam sen beceremezsin gitme İstanbul'a gidersen de benim problemim değil diyor.

Ağlayıp zırlayan biri değilim. İçimde öfke patlamasıyla dönüyorum eve. Üst üste sigara içiyorum. Annem arıyor babamı, öyle kenara çekilemezsin sen kimsin diyor. **Bu çocuğun hayalleri var, bir tanesini biliyor musun ki yıkmaya cüret ediyorsun diyor.**

Babalık yapmadıysan bile üniversiteyi bitirene kadar sen de ben de ebeveynleri olarak elimizden geldiğince tüm imkanları sunacağız, paşa paşa okutacağız diye kapatıyor telefonu. Annemden aldığım güçle ertesi gün yapıyorum tercihlerimi.

"BEYAZIT MEYDANI'NDA %95'İ CEMAATE AİT YURT BROŞÜRLERİ DAĞITAN STANDLAR VAR NEREDE KALACAĞIMI BİLMİYORUM"

İÜ Gazetecilik yazıyorum ilk sıraya, diğerleri daha düşük puanlı ve ölü tercih olarak yazmış şıklar. Hepsini 4 tercih yapıyorum zaten, hepsi gazetecilik. Yerleştirmeler açıklanıyor Eylül 2008'de kayda gidiyoruz annem, babam ve ben.

Beyazıt Meydanı'nda %95'i cemaate ait yurt broşürleri dağıtan standlar var. Nerede kalacağımı bilmiyorum, anneme sorar bakışlar atıyorum. Babam yine oralı değil. Hiçbirinin yüzüne bakma diyor annem, "**gerekirse evi satırım**". Dimdik geçiyorum aralarından, üniversiteye giriyorum.

Annemin çabasıyla özel bir yurt bulup 3 kişilik bir odasına kayıt yaptırıyoruz. Babamın maddi bir kaygısı yok, en sıkıntılı zamanlarında bile 1 yıllık yurt ücreti kadar nakiti bir gecede adisyon defterine hesap diye bırakan biri. Neyse ki taksitleri ödemeye ikna oluyor.

4 yıl okuyorum. Son finallere girmeme 2 hafta kala babam arıyor, bu ay bitiyor mu okul diye soruyor. Evet tabii diyorum. Önümüzdeki ay, başımın çaresine bakmam gerektiğini söylüyor. **İÜ'de yüksek lisans hayallerimden vazgeçip mezun bir gazeteci olarak dönüyorum annemin evine.**

Tecrübesiz bir gazeteciyim artık, üstelik İzmir'de iş bulmak imkansızca yakın. Bir sürü yere başvuruyorum, evden gece editörlüğü yapıyorum asgari ücretin çeyreği kadar bir maaşa. İstanbul'dan bir teklif geliyor ama İstanbul çok masraflı şehir, gelirim giderimi kurtarmayacak.

"ANNEANNEMİN KOMŞUSU VAR ZAMAN GAZETESİ'NDE ÇALIŞIYOR GELSİN ÖZGEÇMİŞ VERSİN DEMİŞ..."

Gitmiyorum. Böylece aranıp durarak ama kendi sektörümde hiçbir iş bulamayarak 2 sene işsiz kalıyorum. **Anneannemin komşusu var, Zaman Gazetesi'nde çalışıyor. Gelsin özgeçmiş versin demiş, anneannem beni ayrı annemi ayrı darlıyor.**

Ben gitmiyorum, asla da gitmek istemiyorum. Ama işsizim annem çalışıyor bir tek. Yine soru dolu bakışlarla annemin yüzüne bakıyorum. Annem ASLA diyor gözleriyle. Başvurmuyorum ne Zaman'a, ne Turkuvaş Medya'ya ne Çalık'a. Yandaşa yazı yazacağıma tuvalet temizlemeyi tercih ederim.

Haliyle bir devir kapanıyor hayatımda. Başlamadan bitiyor gazetecilik serüvenim. Bir otelde resepsiyonistlik yapmaya başlıyorum. Ardından arkadaşımın barında garsonluk, sonra bir rezidansta halkla ilişkiler. Şimdi bir yılı aşkın süredir bir tekstil fabrikasında sekreterim.

"BENDEN GAZETECİ OLMAZSA HIÇBİR ŞEY OLMAZ DEMİŞİMDİR HEP..."

Sekreterim demek hoşuma gitmiyor; sekreterlik kötü diye değil kesinlikle. **Ben "Gazeteciyim" demek istemişim diye. Benden gazeteci olmazsa hiçbir şey olmaz demişimdir hep, benden bir şey olmasa da o tarafın gazeteci olmasın diyordum.**

Benden hiçbir şey olmadı belki ama yandaş gazeteci de olmadı. Hâlâ ve iyi ki! Ne orta okulda ne lisede ne de üniversiteden sonra işsiz ve depresyondaiken biz KANDIRILMADIK. Doğru tarafta sürünmek, yanlış tarafta omuzlara çıkarılmaktan daha güzel.

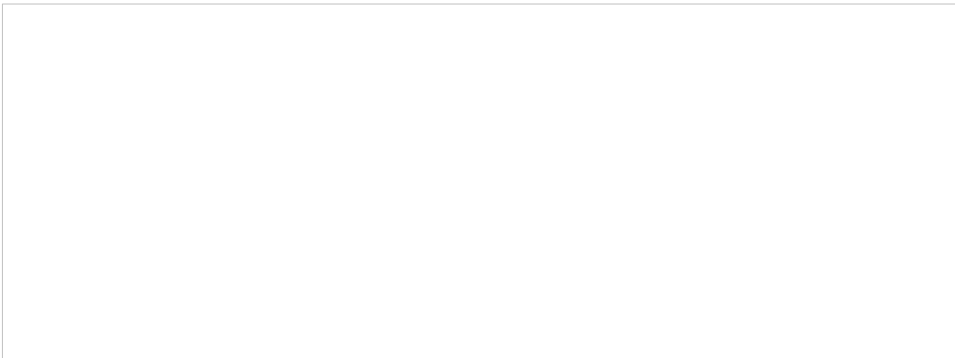
"UĞUR MUMCULARIN YOLUNDAYIZ"

15 Temmuzmuş, destanmış, kahramanlıkmış falan feşmekanmış geçiniz. Annemden başka kahraman tanımıyorum. Siz dün cemaatle kol kola yürürken de aynı gemide değildik, bugün de değiliz. Kandırıldıysanız sizin gerçekliğiniz. Biz taa başından beri aynı yerdeyiz.

Bulduğumuz çizgiyi "**En başından beri neredesiniz?**" diye soranlar oldu. Annemin elimde bu hazineyle gelmesinden evvel de sonrasında da hep buradayız. Uğur Mumcuların yolundayız."

Odatv.com

[izmir](#)[gazetecilik](#)[kandırılma](#)[15 Temmuz](#)[cemaat](#)[fetö](#)[arşiv](#)

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

[ANA SAYFA](#)[YAZARLAR](#)[VİDEO](#)

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

